

Kalocsa, 1894. március 9. – Kalocsa, 1980. december 1.

Kisiparoscsládból származott, apja kalaposmester volt. Hat elemit és két év középiskolát végzett. Az első világháborúban katona, az albániai–montenegrói fronton harcolt. A háború után lakatosként kezdett dolgozni, de betegsége miatt, átvéve apja műhelyét, kalaposmester lett. Tevékenyen részt vett Kalocsa ipartestületi életében, a helyi iparoskör vezetőségi tagja. 1936-tól 1948-ig a kalocsai járási ipartestület vezetője. 1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba. Pest megyei pártvezető, a vármegyei választmány tagja. 1946-tól a párt kalocsai társelnöke, továbbá 1945–1947-ben a járási szervezet elnöke. 1945-től 1949-ig a városi képviselő-testület és a Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyei törvényhatósági bizottság tagja. 1945. november 4-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Mandátuma lejártá után visszavonult a politikai élettől, mint kalaposmester dolgozott tovább Kalocsán. 1951-ben kitelepítették, a házat honvédtiszti lakásként államosították. Kijelölt lakhelyéről Budapestre költözött. Nehézségek árán, egy cipész kisipari szövetkezetnél tudott csak elhelyezkedni, ahol lakatosszakmájában dolgozott, szerszámokat javított, illetve új eszközöket is készített. 1954-ben Ceglédre került, itt a kalaposszakmát folytatta. Mivel a kalaposság szerény keresetet biztosított a számára, 1955-ben Sztálinvárosba költözött fiához, és műszerészként helyezkedett el a vasműben. 1956-ban visszakapta a kalocsai lakást, ettől kezdve innen járt dolgozni Sztálinvárosba, csak a hétvégéken utazott haza. 1965. évi nyugdíjazását követően már nem vállalt munkát.